

U w i a d o m i e n i e.

Gazeta Lwowska wychodzić będzie w roku następującym iak dotąd: trzy razy każdego tygodnia; dogadując jednak życzeniom wielu czytelników i chcąc dokładniej i zupełniej udzielać wiadomości politycznych, zawsze ile razy tego zaydzie potrzeba, składać się będzie Numer nie ze 4 ale z 6 kolumn; za to znowu Rozmaitości każdego tygodnia równo po 8 kolumn wydawane zostaną.

Cena Prenumeraty zostaje ta sama to jest: w Walucie Wiedeńskiej 24 ZR. na pół roku. Upraszamy tylko prenumerujących się aby to pismo wcześniej w Ekspedycyi C. K. Zwierzchnego Urzędu pocztowego we Lwowie, albo na C. K. stacyach pocztowych prowincyjnych zamówić raczyli.

Wiadomości krajowe.

Z Węgier. — List z Raaby donosi co następuje pod d. 17tym Października: »Dnia 5go b.m. obchodzono tu wspaniale wielką uroczystość, której już dawno nie widzieliśmy, to jest poświęcano sztandar załogiującego tu 3go batalionu pułku piechoty Radivoieвич Nru. 48. Była to uroczystość jedna z największych dla wołoszuka, ponieważ poświęcano przedmiot tak mu drogi, którego nigdy opuszczać nie powinien, a który poprzysięga bronić ostatnią kroplą krwi swojej.«

Wiadomości zagraniczne.

Portugalia i Brazylia.

Powiaty północney Portugalii ponieśli wiele szkód przez wezbranie wody w Lutym roku bieżącego. Inne znowu pustoszone były przez konstytucyynnych gnerylasów, które na rozkaz Stanów napadały rojalistyczne wioski. Król rozkazał teras poddanym owych powiatów z własnej szkatuły wynagrodzić szkody.

Hiszpania.

Gwiazda z d. 26. Listopada umieszcila następującą wiadomość z Hiszpanii:

Madryt d. 19. Listopada.

Terazniejsze Ministerium pozostaje. Don Victor Saez, zatrzymał Ministerium Spraw Zewnętrznych.

Zapewniają, że Król wyda wkrótce odezwę do Naroda. Rada Kastyljska, przywrócona był ma ze wszystkimi swoimi dawniejszemi prawami.

»Król Hiszpański dał Hrabiemu Pozzodi Borgo nadzwyczajnemu Posłowi Cesarza Rossyjskiego order Złotego Runa.«

»Na publicznem posłuchaniu d. 15go Listopada miał tenże Minister do Króla Hiszpańskiego następującą Mowę więzku Francuzkim:

»N. Panie! Gdy rokosz powstał przeciw świętym prawom Tronu WKMości, Cesarz Pan mój przewidział w mądrości swojej nie-szczęścia, iakie na Hiszpanią sprowadzą stwórcy tego zbrodniozego zamachu.«

»Bolesne doświadczenie potwierdziło to sprawiedliwe przeczcucie, dzielone w równym czasie od całej Europy, która z trwogą pastrzyła, iak gwałtowne i niesprawiedliwe czyny przywłaszczycielów władzy Państwa niweczyły z dniem każdym nawet nappewniejsze nadzieie.«

»By zapobiedz zgubnym skutkom tak niebezpiecznego stanu rzeczy postanowili Monarschowie zgromadzeni w Weronie położyć stamę tym bezprawiom nawet przemocą oręza, zgdyby zaburzyciele publiczney spokojności byli potrzebę tego uczynili niuchronną.«

»Do Francyi należało wykonać to szlachetne przedsięwzięcie. Z chwałą wypełniła swoje przyznaneczenie, a WKMość wrócony zostafeł swoim ludom i sprzymierzencom w całej zupełności prawey władzy. Był to warunek konieczny dla pomyślności Hiszpanii i bezpieczestwa Europy. Świat cały N. Paźnie oczekuje spełnienia tak sprawiedliwych nadziei.«

»Trudności, iakie N. Panie będzie miał do pokonania, uspakajajo tak rozległe Państwa swoje, pomnożą zasługę WKMości, że ie pokonał.«

»Srodków do wykonania tego nżyczą WKMości mądrość własnych iego postanowień, cnoty narodu i uczestnictwo sprzymierzeńców, na których bezpiecznie polegać możesz. Tym sposobem pozostanie się sława WKMości, że

»ostatnią rewolucyją pokonałeś stałością i łagodnością, i że przeszkodziłeś na zawsze iey powróto wi.«

»Teini zasadami przeięty Cesarz, Pan mój rozkazał mi powinszować WKMości tak szczególne zdarzenia, które z wielu względów zatrudniało Jego serce, kazał mi oraz odkryć WKMości swoje nadzieie, które wraz ze Swoimi sprzymierzeńcami pokłada w szczęśliwey przyszłości, iaką mądrość WKMości obdarzy te liczne Królestwa, których los połączony z losem Europy.«

JKMość odpowiedział w ten sposób:

»Z uczuciem najwyższey radości przyymmuję wyraz przyjacielskiego sposobu myślenia Cesarza i Monarchy WPana.«

»Ponieważ JKMość i dostoini Jego Sprzymierzeńcy tyle interesowali się podległością Hiszpanii, przeto samo cierpienia kraiu tego uchrócone zostały.«

»Umiem szanować to uczestnictwo, które Cesarz Władca WPana okazuje dla pomysłności moiego kraiu. Chcę zagoić cierpienia, które poniósł, i ufam w Opatrzność Boską, że ta mi zapewne pozwoli osiągnąć cel życzeń moich.«

»Cieszmy mnie to, że Monarcha WPana tak dobry uczynił wybór, choć mi okazać zasady swoje, które umiem w każdym względzie ocenić.«

Don Domingo Sanchez Tijon, Xiądz z Sewilli dał Rządowi na wydatki państwa własnych 28,000 realów.

Xiążę Angouleme przed odjazdem do Francyi mianować raczył Jenerala Porucznika Hrabiego Bourmont głównym dowodcą, zajmującego Hiszpanią woyska Francuzkiego. Hrabia Bourmont przybył do Madrytu d. 14go Listopada.

Gazety Francuzkie donoszą z Madrytu pod d. 12. Listopada: »Jenerał Castanos, właśnie gdy chciał odieżdżać, dostał pozwolenie bawienia w Madrycie i będzie nawet na iakim urzędzie umieszczony. Wyrok wydany z Xeres nie będzie wykonany z całą surowością, i owszem złagodzony zostanie, a miasto co miał wszystkich dotknąć powszechnie, tyceć się będzie niektórych tylko osób. Ogólnie nie można poczytywać za rewolucyonistów owych Grandów Hiszpanii, którzy musieli Madryt opuścić, będąc Oficerami w milicyi. Musieli przynieść te stopnie dla uycia przesładowań, ponieważ nie mieli tyle mocy

charakteru, by sie wystawić na osobiste niebezpieczeństwa. Zresztą wiadomo, że było to interesem rewolucyonistów wzmówić w Narod, iż Grandowie Hiszpanii byli za ich stronę.«

Echo południowe czyni uwagę nad kapitulacyją Barcelony, iż tam imie Króla Ferdynanda raz tylko i to nawiasem wspomniane, ale przeciwnie starano się w niey ubezpieczyć rewolucyjne korzysei.

Wielka Brytaniia i Irlandyia.

Król przewiechał d. 21go Listopana z Windsor do Carltonhouse. Uważano, że w dobrém był zdrowiu.

Lord Clancarty były Angielski Posel na dworze Niderlandzkim, Par Irlandyi mianowany został Parem Anglii pod tytułem Wice-Hrabiego Clancarty.

Wydział cudzoziemskiej giełdy zrobił postanowienie niedopuszcć zanotowania Guebhardowey pożyczki na kursowych kartkach pod iey imieniem wychodzących. Zresztą na przyszłość wszystkie na pożyczkę zawarte kontrakty będą musiały wprzody bydź potwierdzone nim pozwoli się na zanotowanie tychże.

Gazeta Corku donosi o przybyciu do Irlandyi okrętu Wellington, na którym przyplnęło z Gibraltaru mnóstwo Hiszpańskich rewolucyonistów. Podług zapewnien iednego z nich (Xiędza Villanuevy, którego Stany dawniey do Rzymu posyłały) z tej przyczyny spodziewają się dobrego przyjęcia od Irlandczyków, że i ci są Katolikami.

Sir Robert Wilson bawi w Londynie ale żyje, tak powiedziawszy, w wielkiem ukryciu. Większa część gazet Stolicy a nawet i gazety prowincjonalne obrały go za przedmiot śmiechu. Podług późniejszych wiadomości wiechał na wieś do Hrabstwa Hampshire, gdzie mieszka u iednego ze swoich przyjaciół. Z powierchowności bardzo się odmienił. Mówią, że dopiero za sześć niedziel ma się publicznie pokazać.

Znany z wymowy Lord Erskine umarł w Edynburgu na zapalenie płuc w 76 roku swojego życia.

Francyia.

Gwiazda umieściła następujący artykuł: »Gazety Angielskie wszystkich stronnicw, a szczególnie Kuryier Londyński, usilują wezwać całą Europę do uznania osad Hiszpańskich niepodległemi Państwami. Coż to jest, uznać osady Hiszpańskie? Jest to uznać bezrząd, a możnaż bezrząd uznawać?«

»W samęj istocie, coź widzieć można w tych krajach nowego świata, gdzie nieszczęścia macierzystego kraju zrobiły kilku zawiśnycch tak śmiałemi, iż zapoznali jego wrodzoną władzę? Oto Rząd najwyższy przechodzi dnia każdego w inne ręce, codzien zmienia postać swoię, a Państwo nazwisko.«

»Dziś Rzeczpospolita, a jutro Monarchia, pannie raz demokratyczne zgromadzenie, drugi raz iaki szczęśliwy wojownik. Kogoż tam uznać chciecie? Postów, których do Konzulów lub Decemwirów wyprawiacie, może Cesarz iaki przyymować będzie. Traktat, który, iak się wam zdawało, zawarłiscie z wolnym Narodem, jutro może przez despotę podarty zostanie.«

»A prócz tego, do czegoż dąży tak nieuważny pośpiech? Czyliż prawność; a nawet i sama polityka może znać niepodległość krajów nowych bez głosu kraju macierzystego, lub bez potwierdzenia Mocarstw sąsiednich? Zapytanie to dotyczyć się wszelkich interesów prawności.«

»Możnaż sądzić, że te wszystkie Mocarstwa, które przerwały związki z Rzędem Stanów, że Francya, która ie orężem obaliła, postępowały nie przyzwolicie?«

»Uważmy, iż te Mocarstwa dadź mogą skuteczną pomoc krajowi macierystemu, jeżeli przekonają się, że tym środkiem zniszczą rewolucyjnę Rządę. I gdyby nawet rzec się miały użycia władzy, w tenczas tyłkoby się to stało, jeżeli pewnemi będą, że środek taki więcoy przyniesie niebezpieczeństw, niżeli samo złe, które utłumić chciały, jeżeli się przekonają, że ich usiłowania celem przywrócenia porządku pomnożyć tylko mogą żywioły niepokoiu i zamieszania.«

»Jużemy dowiedli, że deklamacie niektórych Angielskich pisarzy nie bywały odgłosem postanowień Angielskiego Gabinetu. Mądry Rząd nie powinien nigdy słuchać przesądów pospółstwa, ani narodowęj zawiści. I coź więc chciano sprawić tak pośpiesznemi środkami? Zapewne prędzęj używać korzyści handlu, o których na prędcę tak zbrodnicze miłośno wyobrażenia; te mogą bardzo oszukać. — Wszystkie te widoki potrzebowalyby ieszcze być zgłębionemi przez rozum, lub popartemi doświadczeniem! Jestże to już udowodnioną rzeczą, że, jeżeli kto pierwęj okaże chęć swoię zyska więcoy przychylności, lub zaufania? Albo możeż kto sądzić, że w wielkich Państwach starego świata, gdzie stan i położenie nowego świata żadnych głośnych nie wzbudza rozpraw, mnięj jest zdolnych głów, myślących nad przedmiotami tak powszechnego interesu.«

»Z największą rozważą uczynione będzie postanowienie w tém względzie, a zrobione postanowienie będzie mogło być wykonane z równą stałością, iak mocą. Gdyby było wolno odkrywać myśli tych osob, które mają wpływ na Europejską politykę, dowiedzielibysmy się bez wątpienia, że wielkie Mocarstwa tyłu związkami połączone ieden tylko mają wspólny cel, chooiaż odmienne zachodzą stosunki, to jest, krajowi macierystemu zapewnić korzyści, a wszystkim Narodom praw równość. Uważając rzecz z tego względu, któreż Mocarstwo więcoy na tem skorzystać może od Anglii, co posiadając taką obfitość kapitałów handlowemi związkami najwięcoy dla siebie zapewnić zdoła pożytku? Ale przeciwnie coź robią ci Gazeciarze, rozstrzygający w biórach swoich los obu światów, zamiast uważania rzeczy ze stałego punktu i przewidywania przyszłości? Oto już, iak gdyby za czyn prawdziwy ogłosili niepodległość i wolność południowęj Ameryki.«

»Gdyby byli przynajmniej czyn oparli na niezaprzeczonych twierdzeniach! Jestże albowiem iaka Hiszpańska osada, w której kraj macierzysty nie miałby miejsce warownych, woysk, albo licznych zwolenników? Gdy w kawiarniach Londyńskich cieszone się, że powstańcy odebrali Limę, właśnie wtedy wchodzili Jenerałowie Ferdynanda VII. zwycięzcami do tęg Stolicy Peru. Oczekujcie więc z cierpliwością tego, co iedynie czas rozstrzygnąć może, a gdyby nawet związki Ameryki ze starą Hiszpanią na zawsze miały bydź zerwane, wiedźcie o tém, że w Gabinetach Europy zawsze ieszcze tyle spokojnęg rozważi panować będzie, że będą mogły osądzić stopien zaufania, na iaki zasługują nowe Rządy z łona długich zaburzeń powstałe. Wysoka ta polityka nigdy nie dzieląca się od sprawiedliwości i moralności nawet w transakcyjach przyznających niepodległość owych Rządów będzie umiała szanować prawa krajn macierzynskiego.«

Sąd wojenny w Perpignan skazał na śmierć d. 9go Listopada szeregowych z 6go pułku Bazeneta Didiera, Aubignaca. Wyrok względem szeregowego Tornejo zawieszono do dalszego objaśnienia (równie iak na ostatniem posiedzeniu wyrok mający potępić Hardonina kaprała 32go pułku). — Rada przeglądawcza (rewizyjna) skasowała d. 7go dwa wyroki wojennego sądu, pierwszy wydany na Calvego, gdzie sąd oświadczył się niewłaściwym do wyrokowania, drugi na sierżanta Gerarda z 5go pułku, którego sąd skazał na śmierć. Tego ostatniego uratowały o-

myłki poczynione w formie processu. Dziennik Paryzki donosi, że wyszedł rozkaz do Królewskich Prokuratorów umieszczonych przy Sądzie wojennym Pirenejskich dywizyi, ażeby wstrzymali się z wykonaniem wyroków przez Sąd wydanych, ponieważ iak wiadomo Jenerał Baron Damas przyobiecał wstawić się za Francuzkimi zbiegami.

Od czasu iak wydano znane Królewskie rozporządzenie, zagraniczne papierowe pieniądze notowane będą także w legalney kursowej Karcie, lecz z nieiskiemmi odmianami w dotąd używaney nomenklaturze. Pożyczkę dawnych Stanów, zapisano, iako Hiszpańskie dochody (*certificats français et certificats anglais*) a nowa po restauracyi od domu Guebharda zaciągniona pożyczka nazwana będzie Królewską Hiszpańską pożyczką.

Hrabia Gouvion Par Francyi umarł w Paryżu d. 23go Listopada.

Margrabia Marialva Posel Portugalski na dworze Francuzkim rażony został spopleksyją i umarł d. 22go Listopada między 5tą i 6tą godziną. Symptomata tey choroby iuż się pokazywały d. 20go Listopada.

Na wniosek głównego Prokuratora Królewskiego Paryzkiego Sądu zabrano numer Gońca Francuzkiego z d. 24go Listopada, że umieścić artykuł P. Keratry Deputowanego Departamentu Finistere.

Xiążę Carignan przybył d. 21go Listopada do Bayonny pod nazwiskiem Hrabiego Barge, dnia tego samego odjechał do Bordeaux, gdzie ma oczekiwać na Xiążęcia Angouleme.

Z Bayonny piszą pod d. 18tym Listopada: »Jenerał Major Hrabia Guilleminot wkrótce opuści Madryt i przyedzie tu z naczelnym Xięciem Wodzem d. 23go Listopada.

Xiążę Angouleme miał d. 25go Listopada nocować w Mont de Marsan (w Departamencie des Landes), d. 26go przybędzie do Bayonny, gdzie zabawi przez 27my. Mówią, że Madame ma przeciw niemu wyjechać aż do Chartres.

Mówią, że dla oszczędności zaraz po powrocie Xiążęcia Angouleme ma być zniesiona sztafeta do Hiszpanii, która miesięcznie kosztowała więcej iak 60,000 franków, wszakże co tydzień 3 gońców wyprawianych będzie przez czas pobytu woyska Francuzkiego w tym kraju.

Xiążę Hohenlohe przybył do Bayonny d. 18go Listopada. Przebywający w Bajonnie Ex-Prezydent Rejencyi Urgelskiej P.

Mataflorida i Biskup Tarragoński robią iuż przygotowania wrócić do Hiszpanii.

Wiadomości z Perpignan pod d. 15. List. »Woysko czwartego oddziału wyruszyło w pochod d. 13go w. m. i powraca do Francyi. We wielu miastach Katalońskich zmienione będzie przez woysko piątego oddziału. Załoga konstytucyyna Lerydy, którey dowodzącą mianowany Hiszpański Jenerał Fournas rozłożoną została w Olocie w wyższej Katalonii. Przybyło tu wielu woyskowych żądających, ażeby iako ienoy woieni do Francyi odprowadzeni byli. — Sąd wojenny w Perpignan skazał na śmierć d. 12go Listopada Dubona i Candotr szeregowych z 18go pułku, wreszcie Lhospitaliera i Jacqueta szeregowych z 26go pułku, za to, że walczyli przeciw Francyi.

Były Hiszpański Jenerał Milans przyjechał do Perpignan d. 18go Listopada.

Hiszpańscy Trappisci wyiechali d. 17go Listopada z Toulouzy do Hiszpanii. Zato do wszystkich prawie południowych miast Francuzkich przybyszą zbiegi z Hiszpanii.

K r a k ó w.

— Z Krakowa d. 2. Grudnia. —

Wczoray po zwykłym nabożeństwie w kościele S. Anny, rozpoczął się Seym Rzeczypospolity Krakowskiej, zgajaniem przez Senatora JW. Felixa Grodzickiego, iednego z liczby trzech delegowanych członków Senatu, który iednomyslnie obrany został Marszałkiem Seymu, a tak iuż po trzeci raz, rok po rok, dostojność tę piastuje.

Zaraz po wykonaniu przysięgi, wezwał Marszałek na Assessorów seymowych: Reprezentantów Florckiewicza i Kucińskiego, a Sekretarzem seymowym mianował Reprezentanta Leona Chwalibogowskiego, który iuż na szóstym Seymie urząd ten sprawnie; — poczem posiedzenie wedle statutu organicznego, na dzień dzisiejszy odroczone zostało.

T u r c y i a.

Gazeta Wiedeńska i Dostrzegacz Austriacki umieściły niedawno Traktat Pokoju między Persyją i W. Portą Osmońską na d. 19. miesiąca Silhade 1238 roku Hegiry (d. 28. Lipca 1823) zawarty a podpisany ze strony Tureckiej przez Mohameda Emin Rauf Baszę, a ze strony Perskiej przez Mohameda Ali. Składa się ze wstępu, 7miu artykułów i artykułu zamykającego.

Treść tego traktatu iest następująca:

»Przyjacielskie stosunki pomiędzy dwoma potężnymi Mahometanickimi Państwami zostały ostatnimi latami zerwane, a ich przyjaźń i dobre porozumienie, zamienili się w niezgodę i nieprzyjaźń. Interes wyznania Mahometanickiego (Islamizmu) nakazywał pojednanie, prze- oba Rządy postanowiły położyć tamę dalsze- krwi rozlewowi i rozpocząć starania o przy- róczenie związków przyjaźni. W tym celu do- pomy w godności Mirsa Mohamed Ali Mu- tafa został mianowany pełnomocnikiem przez rman, który wydał Król Królów, Sultan, Syn ttański, zdobywca Feth - Ali - Schab, Władca Persyi. Tenże Mohamed Ali opa- zony jest nieograniczonem pełnomocnictwem d Jego Królewskiej Wysokości Następcy Tro- no, Xiążęcia Abbas - Miray. Z drugiej stro- y Najświetniejszy Cesarz, Obronca Wiary, Stróż iast Świętych, Panna morzu i na ziemi, Sut- an, syn Sultana, zdobywca Muhamud - Chan, cesarz Osmanów, wybrał na swiego Pełno- mocnika Mohameda Ewin Ranf Baszę, Se- skiera, dowódcę Erzerum i Wielkorządce achodnich prowincyi Państwa Otomanskiego. i, po zamienieniu pełnomocnictw i po utat- nieniu przedugodnych warunków, zgodzili się a zawarcie następującego traktatu przymierza: asada: Warunki traktatu zawartego 1159 hku Hegiry (1744) względem granic Państw o, tudzież względem kupców, pielgrzymów, ydawania zbiegów, jeńców wojennych i po- ytu Posłów, mają być nadal ściśle dochowa- e, bez najmniejszej odmiany. Oręż nie- przyjaźni ma być odtąd do pochwy włożony i przed się należy wszelkich okoliczności wo- pnych niechęć rządzió, lub przyjaźń i zgodę adwalać. — Kraje za granicą Państwa Turec- ego leżące, w ciągu wojny, lub przed roz- pęczeniem kroków nieprzyjacielskich przez Per- ow zabrane, mają być wraz z twierdzami, regami, miastami, wsiami i t. d. w przeciągu 60 dni po podpisaniu niniejszego przymie- a, Rządowi Tureckiemu zwrócone. — Jeńcy obustron wolno będą pszczeni; oba Rządy patarezą im żywności aż do granicy swojego aiu. — Oba Mocarstwa nie pozwalają, aby dno z nich mięszało się w wewnętrzne spra- y drugiego. — Poddani Persoy, kupcy i piel- zymi udający się przez posiadłości Tureckie o miast świętych, mają być wolni od wszel- ch opłat. — Pokolenia Nomadów (koczujące) zychodzące z jednego Państwa do drugiego, żadnem opieki doznawać nie mają, również zbiegli wojskowi i złoczyńcy. — Własność k kupców Perskich zabrana w Konstantynopo- , zostanie zwróconą posiadaczom w 60 dni

po podpisaniu niniejszego układu. — Stosów- nie do dawniejszych umów ma być wysłany co trzy lata Posel od jednego Dworu do dru- giego, dla potwierdzenia związków przyjaźni. — Poddani obustronni, zbiegli w ciągu tej wojny, nie będą karani od żadnego z Rządów kontraktujących. — Dalsze warunki ściągają się do szczegółów drobniejszych, jako to: do ratyfikacyi traktatu, rozgraniczenia w obwodach Bagdadu i Kurdystanu, tudzież zmarłych bezdziećnie cudzoziemców i t. p.

Dostrzegacz Wschodni (*Spectateur Oriental*) z dnia 10. Października zawiera, następujące wiadomości z Metelino pod d. 3. Października:

»Flota o 45 żaglach z Hydry, Spezzyi i Ipsary pod dowództwem Miauliego przy- była pod naszą wyspę i umawiła się względem kilkunastu Tureckich niewolników, na których wykupienie zezwolono. Poczem oddaliła się w zamiarze szukania Kapudana Baszy, który stał pod górą Athos ze 36 żegłami. Miau- li przed odjazdem z Hydry zrobił swój te- stament. Postrzegłszy Grecy swoich przeciw- ników wyszli naprzeciw nim i wysłali trzy pal- ne okręty, ale że były od Turków w wiel- kiej odległości w połowie drogi pękły. Wte- dy Tureckie okręty natarły na powstańców, co nie mogąc się przedko oddalić, utracili kil- ku ludzi, gdy przeciwnie Turcy żadnej nie po- nieśli straty. To spotkanie się obu flot zaszło d. 27. Września. Od tego czasu bawi tu Ka- pudan Basza kazawszy Greków ścigać do- wodcom 18 fregat albo korwet, odkąd oddalił się z pod Athos. Powtórnie rozwinął żagle, ale nie wiemy, dokąd się uda ze szczerkami swojej dywizyi.«

Najnowszy Ner. Dostrzegacza W ch o- dniego z d. 17. Października zawiera nastę- pujące wiadomości:

„Aywali d. 1. Października.“

»Aywali wznosi się z gruzów. Nowy Aga Mahomet, potomek sławnego Kara Osma- na Oglu, używa wszelkich środków, by tę spustoszoną okolicę zaludnić mieszkańcami. Już w tym celu wysłał zaufanych ludzi do wszy- stkich okolic. Turcy, Grecy i żydzi gromadzą się z głębi wyspy. Aga zaopatruje ich bydłem i narzędziami rolniczymi i rozdziela pomiędzy nich grunta.«

„Pergamo d. 3. Października.“

»Świadek zdarzonej tu rzezi zapewnia, że w owych okropnych chwilach wielu młajt-

nych mieszkańców chroniło się u Mazutmanów okolicy, a nieszczęście dotknęło poniekąd samę tylko pobożną klasę ludu, którego zamordowano z 800 osób. »

Taż sama gazeta opisuje następujące zdarzenie:

»Raz poymano na morzu 22 Greków i zaprowadzono do Smyrny, z kądem miano ich dostawić do Konstantynopola. I w samy istocie na okręcie, na którym było tylko 17stu Turków, przybyli pod mury Seraju. Tylko 3 Turków było na pokładzie; postronkami powiązani leżeli Grecy na okręcie. Turcy pijąc bawili się wesóło w kajucie, zostawiając broń swoją na górze. W tém naczelnikowi Greków wpada myśl szczęśliwa. Hasłem było ocalenie, albo śmierć nieochylna. Kazał sobie jednemu ze swoich ludzi przegryść więzy zębami; cicho, lecz prędko oswobadza innych i z nimi ośmiela się na czyn stanowczy, który mu się udał. Grecy stając się Panami okrętu przebiegają się po Turecku i znikają. Przy Dardanellach czeka na nich nowe niebezpieczeństwo, wołano: »Stój! — »Pęd wody unosi nas« odpowiedzieli po Turecku, »wieziemy rozkazy W. Sultana flocie Tureckiej.« Turcy ich przepuszczają i podobnie uszli także przy drugim zamku. Koło Tenedos zagraża im pewna zguba. Turecka fregata żeglowała naprzeciw nim, ale oni pełni przytomności umysłu wychodzą na pokład i ratują się odwagą. Fregata maigąc ich za Turków zwraca się winną stronę. Tymczasem żeglują dalej. Bryg Spezziotów zdychawszy się z nimi, sądząc, że to Turcy, dał do nich ognia, lecz udało się wyjaśnić nieporozumienie i tak więc po pięćdniowój żegludze zawiają szczęśliwie do Ipsary. »

„Ipsara d. 6. Października.“

»Grecka flota wróciła do Ipsary dla nabrania wody. Grecy zapewniali, że tylko dwa palne okręty utracili, które się rozpekły, nim jeszcze Turecką dosięgły flotę. »

„Atheny d. 30. Września.“

»Rodziny Greckie nszły do Salaminu wracając na powrót. — Zda się, że Turcy już się ztąd wynoszą na zawsze. Wszystkie bramy zamurowano, wyiąwszy tę, którą się idzie do zamku. Stawiają nowe baterie. »

» W Morei panie zupełny bezrząd. Kolokotroniego chciano po trzykroć zamordować. Młoda 21 lat maigca Amazonka idzie 1,000 ludzi przeciw niemu i chce go koniec nie poymać. Atoli Kolokotroni umiał sobie w Trippolizzie zrobić wielką przewagę pomiędzy żołnierzami i ma lud za sobą, połączony się przez ożenienie z jedną mozną rodziną. Turcy nie uczynili wprawdzie żadnych postępów na półwyspie, lecz ściągają się do stanowiskach, a z winobrania zebrali tego roku 5 do 6 milionów piastrow. Grecy żyją wszędzie w niezgodzie, w niepokoiu i w nędzy. »

»Wyspy Egiay broni dwa wojenne okręty, a każdym z nich dowodzi kobieta. »

»Grecki Rząd Krety wzywa każdego do obrabiania pól pustych, z których podczas wojny obrabiający pobierał będzie połowę dochodu, a po szczęśliwem ukończeniu wojny ziemią, którą obrabiał, własnością się zostanie. Wezwanie to zwabiło już wielu ludzi, co na wyspach byłiby głodem pomarli. 3,000 ludzi wyszło do Kuby szukać tam żywienia. »

»Twierdza Messalunga dotąd nie zdobyta. Konstanty Bozzary złączywszy z Jeneralem Kariaskieki, dowodzącym 8 Suliotami, uderzył na 15,000 Turków, w sposób potyczka ta nie miała stanowczych skutków. »

„Syr d. 6. Października.“

»Tutaj panie spokojność. — Mianował Admirat Hydryotów, wydał wprawdzie szogólniejszy, ale mądry rozkaz, ażeby żaden nie pisał na swoim okręcie nie dowodził, co wiada, ażeby się nawet podczas potyczki nie dowołał na nim. Tym sposobem żaden Kapitan z miłości ku swojemu okrętowi nie będzie ochraniał w potyczce, a nie uważając na interes prywatny z całą odwagą poświęci się do Ojczyzny. »

»Do Tyny przybyli Kommissarze, wybrać podatek wojskowy. Przybycie ich było hasłem do powszechnego powstania. Uderzono w dzwony, wzięto się do oręża, a nieuczciwcy nie chciawszy zapłacić, wypędzili ciężliwych postów zbrojną ręką. »

Lord Byron dotąd jest w Cefalon gdzie zatrudnia się ukończeniem swoich poetów: Don Juana i Child Harolda. »

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest LXXIII. Numer Rozmaitości.)